

Det har den højtærede Minister ikke forsøgt at bevise, og det kan vistnok heller ikke bevises, thi Forholdet er det, at nogle Forlystelsesanstalter kan klare Teaterskatten og endda have et ganske pænt Udbytte, andre kan ikke klare den, og de, der ikke kan, giver naturligvis uvægerligt Forlystelsesskatten Skylden. Dette overbeviser imidlertid ikke mig, jeg mener vedblivende, at det kgl. Teater, som vel at mærke har væltet hele Forlystelsesskatten over paa sine Billetpriser, hvad det ogsaa skulde gøre, sidder inde med et saadant Plus eller rettere sagt saa mange Plus'er med Hensyn til at drage det teaterbesøgende Publikum til sig fremfor de øvrige Teatre, som betaler den samme Forlystelsesskat, at hvis det var ledet ganske saaledes, som det skulde være ledet — og jeg skønner efter den højtærede Finansministers Udtalelser, at han nok ogsaa havde sine stille Tvivl, om der ikke var lidt i Vejen i den Henseende —, kunde det trods Forlystelsesskatten drives saaledes, at vi ikke fik nogen Underbalance. Den højtærede Minister maa altsaa finde paa bedre Argumenter, hvis han vil slaa mig helt af Marken i den Sag.

Jeg skal nu vende mig fra Finanslovsforslaget og gøre et Par Bemærkninger om den politiske Situation, saaledes som det er Skik at gøre ved første Behandling af Finansloven. Vi lever i en ganske ejendommeligt Periode, jeg tror ikke, der før har været en saadan Periode i vort politiske Liv. Den Treuga Dei, den politiske Gudsfred, der hersker her i dette Land, er vistnok noget ret enestaaende. Den hersker af den ganske bestemte Grund, som jeg bøjer mig fuldkomment for, at det er nødvendigt, at vi faar den store Forfatnings sag gennemført og faar den gennemført saa snart som muligt. Denne relative Fredstilstand i politisk Henseende, der ganske vist ikke herskede ved Valget, men som synes virkelig at være indtraadt efter Valget, giver sig først og fremmest Udslag i, at Regeringen skyder saadanne Spørgsmaal, som ellers naturligt maatte ligge den paa Hjerte, ogsaa Spørgsmaal, for hvilke den har udfoldet en ret stærk Agitation, før den kom op paa Regeringspladsen, til Side. Jeg skal ikke nævne disse Spørgsmaal, enhver vil have dem i Tanke. Regeringen er blevet ærtet noget derfor; jeg skal ikke deltage deri, jeg finder, det er ganske, som det bør være, og noget, man kun kan yde Regeringen Anerkendelse for. Grundlovssagen har trods alle milde Luftninger, som vi hørte

Tale om forleden, saa store Vanskeligheder at overvinde, at det er nødvendigt, at der trods al Uenighed om andre Spørgsmaal mellem de Partier, der i denne Sag staar paa den fælles Grund, den almindelige Valgret, finder saa faa Rivninger Sted som paa nogen Maade muligt, og at man navnlig undgaar de Rivningsflader, der vilde fremkomme, hvis man fremførte en Række Spørgsmaal, om hvilke man med Sikkerhed kunde sige, at der vilde blive Strid mellem de Partier, der ellers staar sammen, og alle maa vi dog indrømme, at hvor vigtige end disse forskellige Spørgsmaal kan være, er de mod den store Forfatnings sag af forholdsvis underordnet Betydning.

Dette anerkender jeg, og det var ogsaa nødvendigt, thi nogen Skade er der sket ved Valgkampagnen, saaledes som den blev ført, det lader sig ikke nægte. Den væsentligste Skade var efter min Mening ikke Ministerskiftet, for vi kan arbejde paa Grundlovssagen og, jeg tror, føre den igennem ogsaa under den nuværende Regerings Ledelse. Men den værste Skade er den Bitterhed, der er fremkaldt hos ikke ringe Dele af Venstrebeholdningen. Jeg vil ikke uddybe dette Tema længere, enhver vil vide, at det er sandt. Derfor er det nu vigtigt, at denne Bitterhed ikke bliver forstærket, at det, jeg kalder for Rivningsfladerne, bliver saa smaa, som det paa nogen Maade er muligt, og jeg indrømmer, at dertil bidrager Regeringen ved den Holdning, den har indtaget.

Vidnesbyrd om, at det er Regeringens alvorlige Ønske at føre Forfatningsforslaget igennem og at følge de Veje, som i saa Henseende er de hensigtsmæssigste, ja vistnok de eneste rette, ser jeg ogsaa i andre Ting. Den har jo med Tilsetsættelse af betydningsfulde Særønsker hos det Parti, den er udgaaet af, og hos det socialdemokratiske Parti holdt sig til det Grundlag, som blev skabt af den foregaaende Regering, vedtaget med saa stort Overtal i dette Ting og oversendt til Landstinget. Og ikke blot har den gjort dette, men den har ogsaa accepteret paa de afgørende Punkter den taktiske Fremgangsmaade, der var angivet af den foregaaende Regering. Denne taktiske Fremgangsmaade kan jeg udtrykke i følgende Hovedpunkter: For det første Forhandlingsvillighed i alle Enkeltheder — derunder ogsaa saa betydningsfulde Enkeltheder som Spørgsmaalet om Kommunevalg eller Aldersgrænse eller Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg til Folketinget — i Forbindelse med Fast-